

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 9 lipca 2024 r. na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie M. G.

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z dnia 7 grudnia 2023 r., sygn. akt II AKa 394/22,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego Bydgoszczy

z dnia 12 września 2022 r., sygn. akt III K 23/22,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

[PGW]

UZASADNIENIE

W kasacji od wyroku Sądu odwoławczego obrońca skazanego podniósł szereg zarzutów rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego. W konkluzji wniósł o wstrzymanie wykonania orzeczenia uzasadniając wniosek w ten sposób, że niezwłoczne jego wykonanie może spowodować dla skazanego nieodwracalne skutki.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy zaakcentować, że instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji.

Wstrzymanie wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji wchodzi w grę tylko w razie zaistnienia szczególnych okoliczności, a to z tego powodu, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć, które podlegają bezzwłocznemu wykonaniu (art. 9 § 1 k.k.w.). Potrzeba wstrzymania wykonania wyroku aktualizuje się dopiero wówczas, gdy niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi, już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne dla skazanego skutki (zob. *postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2014 r., II KK 361/13, LEX nr 1427396*). Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być całościowa i merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Brak bowiem możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, iż zarzuty podniesione w kasacji wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej dotyczącej czynienia ustaleń faktycznych przez Sąd I instancji, że powinny one prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego i powtórzenia tego postępowania, chociaż oczywiście nie można wykluczyć takiej możliwości.

Mimo stwierdzenia we wniosku, że odbywanie przez skazanego orzeczonej kary pozbawienia wolności przed rozpoznaniem kasacji spowoduje dla niego „nieodwracalne skutki” [choć bliżej ich nie przedstawiono], wniosek nie mógł przekonać o konieczności zastosowania instytucji z art. 532 k.p.k. Chociaż wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku możliwe jest wówczas, gdy z okoliczności sprawy wynika poważne ryzyko zaistnienia negatywnych skutków dla skazanego, które mogłoby wywołać wykonanie orzeczenia, to takich w niniejszej sprawie ani nie wykazano, ani Sąd Najwyższy z urzędu ich nie stwierdził.

Z tych przyczyn orzeczono jak w sentencji postanowienia.

[PGW]

[a]